

निरुक्तिः श्रुतौ । ‘ओऽन्तरे नाकाश आसीदन्तरीक्षमभव-
दीक्षं हि तन्नाम ततः पुरान्तरा वा इदानीमीक्षमभूदिति’
तन्मादन्तरीक्षमिति” ।

अन्तरिक्षप्राप्तिं० अन्तरिक्षं प्राप्तिं पूरयति प्रा-पूरणे
विच् । अन्तरिक्षपूर्वो ‘अन्तरिक्षप्रां तविषोभिरावृतमिति’
ऋ० १, १५, २ । “अन्तरिक्षं द्युलोकं स्वतेजसा प्राप्तिं पूर-
यतीति” विच्, भा० ।

अन्तरिक्षप्रुत्तिं० अन्तरिक्षं प्रवते प्रुङ् गतौ क्तिप् । अन्त-
रिक्षचरे ‘अन्तरिक्षप्रुङ्गिरपोदकाभिरिति’ ऋ० १, १६, ३ ।

अन्तरिक्षसद्वि० अन्तरिक्षे सोदति सञ्चरति सद-गतौ
क्तिप् । आकाशचारिणि । “हंसः शुचिपद्मसदन्तरिक्ष-
सदिति ऋ० ४, ४०, ५ । “अन्तरिक्षसद अन्तरिक्षसञ्चा-
रोति” भा० ।

अन्तरिक्षसद्य वि० अन्तरिक्षे सद्यम् सदनं सद-भावे
यत् । अरिचसदने । ‘उपरि सद्यं वा एष जयति यो
जयत्यन्तरिक्षसद्यमिति’ कौ० ब्राह्म० ।

अन्तरिक्षप्र वि० अन्तरिक्षे भवः यत् । अन्तरिक्षभवे ।
“पवतामन्तरिक्षप्रा इति ऋ० ६, ३६, ५ ।

अन्तरित वि० अन्तर्-इण-कर्त्तरि क्त २त० । अन्तर्गते
अन्तरं व्यवधानं करोतीति णिचि कर्मणि क्त । व्यवधानो
गते, व्यवधायते, तिरस्कृते आच्छादिते, “द्विरेफठन्त-
रितः सरोरुहैरिति” किरा० । अपसारिते, “कुर्थात्
यथास्थानकमन्तरं वेति” लीलावत्यामन्तरशब्दस्य वियोजने
प्रयोगात् तत्प्रकृतिकतया वियोजिते च ।

अन्तरिन्द्रिय न० कर्म० । अन्तःकरणे ।

अन्तरीक्ष न० अन्तरिक्षवत्सर्जम् । [दके आकाशात्पतितजले
अन्तरीक्षजल न० अन्तरीक्षात् पतितं जलम् शा० त० । दिव्यो-
अन्तरीप पु० अन्तर्मध्ये गता आपोऽस्य व० अच् समा० आत-
रन्त्वम् । द्वीपभेदे । द्वीपस्य हि जलमध्यस्थत्वात् अन्तर्गत-
जलत्वात्तथात्वम् इयांस्तु भेदः चतुर्दिक्षु जलसत्त्वे तस्य
अन्तरीपत्वम् द्वयोर्दिशोर्जलसत्त्वे द्वीपत्वमित्यनयो-
र्भेदः । काकाक्षिगोलकन्यायात् ‘द्वीपोऽस्त्वयामन्तरीप-
मित्यत्रापि अस्त्रियामित्यस्य अन्वय इति तेनायं पुंस्त्री०
इति केचित् ।

अन्तरीथ न० अन्तरे भवं गहादित्वात् ङ । “नाभौ धृतञ्च
यद्वस्त्रमाच्छादयति जानुनी । अन्तरीथं प्रशक्तं तद-
च्छिन्नसुभयान्तयो” रिलेखलक्षणे परिधाने वस्त्रे । भवाद्यर्थे
धूमा० वुञ् । आन्तरीयकः तद्गवे वि० ।

अन्तरे अव्य० अन्तरेति इण्-विच् । मध्ये । “आनन्देऽथा-
न्तरेऽन्तरा, अन्तरेण च मध्ये स्फुरित्यमरः” ।

अन्तरेण अव्य० अन्तरेति इण्-ण टवर्गादित्वाऽपि णस्य नेत्वम् ।
विनार्थे, मध्यार्थे च । तत्र विनार्थे “अन्तरेणाङ्गिं बद्धा
लक्ष्मणस्य प्रसादनमिति” रामायणम् । मध्ये “अन्तरेण
वै शोनिं गर्भः सञ्चरति” कौ० ब्रा० । “अन्तरेणापां गुणम्
इति” स्मृतिः । तत्र विनार्थे, द्वितीयादृतीये पार्थायेण,
“श्रीनेत्रेण विना शम्भुनान्तरेणाच्युतं सुखमिति” सु० बो० ।
उभयोर्मध्ये ऽर्थे द्वितीया “अन्तरेणाह्वनीयं गार्हपत्यञ्चेति”
कौ० ब्रा० ।

अन्तर्गडु वि० अन्तर्मध्ये गडुरिव निरर्थकः । पीवाप्रदेशे
जातस्य गलभांसपिण्डस्य गडोर्यथा निरर्थकत्वम् तद-
न्वित्तरर्थके । “किमनेनान्तर्गडुनेति सर्वदर्शन सं० । “अन्त-
र्गडु निरर्थकमिति” मोदिनिः ।

अन्तर्गत वि० अन्तःअन्तकरणे गतः । अन्तःकरणस्ये देहस्ये च
“अन्तर्गतं प्राणभृतां हि वेद” इति रघुः । “येषामन्तर्गतं
पापं जनानां पुण्यकर्मणामिति” पुरा० । “अन्तर्गता सदन-
वज्रशिखावली या सा बाध्यते किमिह चन्दनचर्चिते-
नेति” उद्भटः । अथन्तरस्ये च “अन्तर्गतशवे ग्रामे वृष-
लस्य च सन्निधाविति” । “नेत्रवक्त्रविकारेण गृह्यते-
ऽन्तर्गतं मनः” इति च मनः । अन्तर्गतफलारम्भाः
शस्यानामिव सम्पदः” इति रघुः ।

अन्तर्गर्भ वि० अन्तर्भ्यन्तरस्थो गर्भोऽस्य । अथन्तरस्थगर्भशुक्ते ।
“कुशौ समावप्रशीर्षां प्रावनन्तर्गर्भाविति” कात्या० २, ३,
३१ । गर्भस्य मध्यम् अव्ययी० । गर्भमध्ये अव्य० ।
अन्तर्गर्भिन् वि० अन्तर्मध्ये गर्भोऽस्यस्य इनि । मध्यस्थ-
गर्भशुक्ते । “अन्तर्गर्भिणं सायं कौशं हिदलमेव चेति”
पवित्रलक्षणे कात्यायन स्मृतिः ।

अन्तर्गृह न० अन्तःस्थं गृहम् । वाराणसीस्थे सप्तावरणवति
स्थानविशेषे “अन्यस्थाने कृतं पापं वाराणस्यां विन-
श्यति । वाराणस्यां कृतं पापं पञ्चक्रोश्यां विनश्यति ।
पञ्चक्रोश्यां कृतं पापमन्तर्गृहे विनश्यति” ॥ काशीमा०
अन्तर्गृहमथ्यत् “अन्यत्र यत्कृतं पापं तत्काश्यां परिणश्यति
वाराणस्यां कृतं पापमन्तर्गृहे विनश्यति अन्तर्गृहे कृतं पापं
पैशाच्यनरकावहमिति” “देवो विरजसः पीठादन्तर्गृहं विवेश
हेति” च काशी० । मध्यस्थगृहे च । गृहस्य मध्यम्
अव्ययी० । गृहस्य मध्ये अव्य० ।

अन्तर्घण पु० अन्तर्हन्यते क्रोडीभवत्यस्मिन् अन्तर्-हन-अप्